

Prostorová a letová aktivita mateřské kolonie vrápence jižního (*Rhinolophus euryale*) ve Slovenském krasu

Obhajovaná diplomová práce reprezentuje standardně pojatou ekologicko-ethologickou studii slovenské populace *Rhinolophus euryale* zpracovanou analysou telemetrických dat. Jedná se o thema vycházející z projektů GA ČR řešených Národním museem a katedrou zoologie PřF UK v posledních létech (a také posledním z nich financované), mj. studující rozličné aspekty biologie středomořské netopýří fauny. Thema je to aktuální, neboť populace druhu dosahuje na Slovensku limitů svého rozšíření a výsledky jejího studia tak mohou o ekologických nárocích druhu vypovědět relativně více resp. vypovídat přesněji než výsledky studia jadrové populace středomořské žijící v ekologickém optimu, navíc se jedná o populaci žijící allopatricky ve vztahu k ostatním evropským středně velkým druhům vrápenců, kteří tak nemohou ekologické kvality dotyčné populace ovlivnit a náležitě zkreslit případným sympatrickým posunem v ekologických nárocích (který alespoň v teoretické poloze nutno bráti v potaz v oblastech jižních). Thema mohlo být zvoleno také proto, že jsou k dispozici publikace studií provedených methodicky obdobně, ovšem právě na středomořských jadrových populacích *R. euryale* a existuje tedy určitá představa o ekologických nárocích a ethologických parametrech druhu v předpokládaně optimálních podmínkách.

Pro studium byla zvolena poměrně náročná metoda telemetrického sledování jedinců. Ta je komplikovaná jak nároky instrumentálními, tak i personálními. Oba typy komplikací se zdárně podařilo vyřešit jak díky výše zmíněnému grantu, tak především díky enormnímu nasazení týmu Dr. Marcela Uhrina z košické university, do centra jehož zájmu se studium rozličných aspektů biologie vrápence *Rhinolophus euryale* v poslední době umístilo a jemuž dnes věnuje maximum své pozornosti. M. Uhrinovi, formálně konsultantovi práce, ale fakticky jejímu vedoucímu, patří největší dík za zdárný průběh celé studie probíhající tři následné sezony let 2010–2012. Dík ale pochopitelně náleží i ostatním kolegům účastnícím se projektu, bez jejichž pomoci by terrainní část projektu nebylo lze zvládnout.

Sl. Jehličková ve výsledku zpracovala thema více než odpovídajícím způsobem. Dá se říci, že diplomní projekt sestával z více nestejnomyšlných prací – kromě obtížně presentovatelného terrainního nasazení, pak v návazných krocích postupné zpracování dat, a tyto poslední činnosti, včetně formálního vyjádření v předkládané práci, byly výhradně v gesci sl. defendentky. Přestože není v silách jednotlivce sběr terrainních dat, ten probíhal týmově v sedmi kampaních, osvojila si sl. Jehličková jak zručnost zpracování surových dat, tak i obsáhla kroky standardního statistického zpracování výsledků. Navíc, terrainních údajů bylo shromážděno více, než je k dispozici v publikovaných pracech – celkem bylo sledováno 35 jedinců po 31 noc (celkem kolem 150 netopýro-nocí), zatímco např. Goiti et al. (2003) publikovali výsledky sledování 14 kusů.

Dle mého soudu je diplomová práce formálně dobře sestavená a vlastní text neobsahuje velké množství nejasností či formálních chyb. Trochu obtížně luštitelné jsou některé výsledky, což je však dáno jejich komplexností – je ovšem zřejmé, že pro publikační výstup bude nutno tuto komplikovanou kapitolu přepracovat a zjednodušit. Diskusi považuji za dobře sepsanou z hlediska věcného, diskutovány jsou výsledky všech relevantních publikovaných studií.

Z formálního hlediska považuji za celkem dobře zvládnutý oddíl literatury, jednotlivé položky jsou zpracovány shodně a při zběžném pohledu neobsahují chyby obvyklé v diplomních pracích. Ostatně, vlastní detailní vyhledávání nejasností či případných chyb s radostí přenechávám p. oponentovi.

Sám tedy v diplomové práci neshledávám nedostatky, považuji ji věcně za dobře sestavenou. Vzhledem k tomu a také vzhledem k samostatnosti, s jakou Veronika Jehličková svoji práci sepsala, práci plně doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 9. září 2013

RNDr. Petr Benda, Ph.D.